

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 2 lipca 2007 r.

GI-DEC-DOLiS- 140 /07

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 i art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana X , na odmowę udostępnienia mu przez Kierownika Urzędu Stanu Cywilnego danych osobowych dzieci, których dotyczą akty urodzeń o Nr 185-204/49,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana X, zwanego dalej Skarżącym, na odmowę udostępnienia mu przez Kierownika Urzędu Stanu Cywilnego zwanego dalej Kierownikiem USC, danych osobowych dzieci, których dotyczą akty urodzeń o Nr 185-204/49. W uzasadnieniu Skarżący podniósł, że dane ww. osób w zakresie nazwiska, roku urodzenia i miejsca pochodzenia są mu potrzebne, „by ukierunkować region mojego [Skarżącego] pochodzenia na podstawie nazwisk rodziców biologicznych”. Skarżący wniósł „o skuteczne działanie bym te dane mógł otrzymać, co zwiększy moją nadzieję na odszukanie rodziny biologicznej”.

Na podstawie zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny:

1. W dniu 25 września 2006 r. Skarżący zwrócił się do Kierownika USC o udostępnienie mu wykazu nazwisk dzieci, których dotyczą akty urodzeń o Nr 185-204/49 „z uwzględnieniem – nazwisko, rok urodzenia, miejsce pochodzenia” w celu ustalenia rodziny biologicznej Skarżącego.
2. Pismem z dnia 3 października 2006 r. Kierownik USC odmówił Skarżącemu udostępnienia przedmiotowych danych ze względu na ochronę danych osobowych oraz dóbr osobistych osób, o których mowa w pkt 1. W wyjaśnieniach udzielonych Generalnemu Inspektorowi w niniejszej sprawie Kierownik USC jako uzasadnienie ww. odmowy wskazał okoliczność, że Skarżący nie jest podmiotem upoważnionym do otrzymania wnioskowanych danych z uwagi na treść art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1986 r. Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2004 r. Nr 161, poz. 1688 ze zm.). Ponadto podniesiono, że przedmiotowe udostępnienie stanowiłoby naruszenie art. 30 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej także ustawą.

Mając na uwadze powyższe, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Ustawa o ochronie danych osobowych określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Przez przetwarzanie danych osobowych zgodnie z art. 7 pkt 2 ustawy rozumie się jakiegokolwiek operacje wykonywane na tych danych, w tym ich udostępnianie. W myśl art. 7 pkt 4 ustawy administratorem danych jest organ, jednostka organizacyjna, podmiot lub osoba, o których mowa w art. 3, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych.

Art. 29 ust. 1 ustawy nakłada na administratora danych obowiązek udostępniania posiadanych w zbiorze danych osobowych w celach innych niż włączenie do zbioru osobom lub podmiotom uprawnionym do ich otrzymania na mocy przepisów prawa. Natomiast w myśl art. 29 ust. 2 ustawy dane osobowe, z wyłączeniem danych, o których mowa w art. 27 ust. 1, mogą być także udostępnione w celach innych niż włączenie do zbioru, innym osobom i podmiotom niż wymienione w ust. 1, jeżeli w sposób wiarygodny uzasadnią potrzebę posiadania tych danych, a ich udostępnienie nie naruszy praw i wolności osób, których dane dotyczą. Ostatni warunek jest szczególnie istotny, gdyż w przypadku zaistnienia tej sytuacji administrator danych jest zobowiązany do odmowy udostępnienia danych osobowych. Ponadto zgodnie z art. 30 ust. 4 ustawy administrator danych odmawia udostępnienia danych osobowych ze zbioru podmiotom

i osobom innym niż wymienione w art. 29 ust. 1, jeżeli spowodowałyby to istotne naruszenie dóbr osobistych osób, których dane dotyczą, lub innych osób. W myśl art. 29 ust. 3 ustawy wniosek o udostępnienie danych powinien zawierać informacje umożliwiające wyszukanie w zbiorze żądanych danych osobowych oraz wskazywać ich zakres i przeznaczenie.

W przedmiotowej sprawie Skarżący nie jest podmiotem uprawnionym przepisem prawa do otrzymania wnioskowanych danych, tj. nazwisk, roku urodzenia i miejsca pochodzenia dzieci, których dotyczą akty urodzeń o Nr 185-204/49. Wobec powyższego art. 29 ust. 1 ustawy nie może stanowić przesłanki udostępnienia Skarżącemu przedmiotowych danych. Dlatego też jego żądanie należy ocenić w kontekście treści przepisu art. 29 ust. 2 ustawy.

Jak wynika z materiału dowodowego niniejszej sprawy, Skarżący wystąpił do Kierownika USC z wnioskiem o udostępnienie ww. danych osobowych w celu ustalenia rodziny biologicznej Skarżącego. W ocenie Generalnego Inspektora z punktu widzenia warunków formalnych określonych w art. 29 ustawy wniosek ten spełniał przesłanki udostępnienia na jego podstawie przedmiotowych danych, gdyż został złożony do Kierownika USC, będącego administratorem tych danych, w formie pisemnej, był umotywowany, wskazywał zakres danych i ich przeznaczenie.

Jednakże w ocenie organu do spraw ochrony danych osobowych udostępnienie Skarżącemu przedmiotowych danych spowodowałoby naruszenie praw i wolności osób, których dane dotyczą, tj. naruszenie konstytucyjnego prawa do ochrony prawnej życia prywatnego oraz decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji). Należy zauważyć, że przedmiotowe akty urodzenia zostały sporządzone na podstawie art. 63 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 września 1945 r. Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. Nr 48, poz. 272 ze zm.), który stanowił, że władza administracji ogólnej pierwszej instancji przeprowadzi konieczne postępowanie wyjaśniające celem wyświetlenia okoliczności, w jakich zostało znalezione dziecko nieznanych rodziców, ustali po zasięgnięciu opinii biegłych lekarzy przypuszczalną datę jego urodzenia, po czym zwróci się do władzy opiekuńczej o nadanie dziecku imienia i nazwiska oraz o rozstrzygnięcie, jakie imiona i nazwiska mają być wpisane do aktu urodzenia jako imiona i nazwiska rodziców. Dane te będą wpisane do aktu urodzenia dziecka (2). Akt urodzenia zostanie sporządzony na podstawie orzeczenia władzy opiekuńczej na zasadach ogólnych w urzędzie stanu cywilnego właściwym według miejsca znalezienia dziecka. Za miejsce urodzenia dziecka uważa się miejsce jego znalezienia, chyba że postępowanie wyjaśniające ustaliło z zupełną pewnością rzeczywiste miejsce urodzenia dziecka (4). Art. 7 dekretu PKWN z dnia 21 sierpnia 1944 r. o trybie powołania władz administracji ogólnej I-szej i II-ej instancji (Dz. U. Nr 2, poz. 8 ze zm.) stanowił, że jako organa wykonawcze administracji ogólnej I Instancji działają Starostwa Powiatowe.

W świetle treści powyższych przepisów oraz skargi Pana X stwierdzić należy, że odmowa Kierownika USC udostępnienia Skarżącemu wnioskowanych przez niego danych znajdowała uzasadnienie w przepisach art. 29 ust. 2 oraz art. 30 pkt 4 ustawy. Podkreślenia wymaga, że przedmiotowe akty urodzenia zostały sporządzone w sposób szczególny i dotyczyły osób, których biologiczne pochodzenie było niepewne. Zważyć należy, że osoby te mogą nie mieć świadomości ich prawdziwego pochodzenia bądź też - w przypadku gdy posiadają tę wiedzę - nie życzyć sobie ujawniania tego faktu. W tej sytuacji udostępnienie Skarżącemu przedmiotowych danych, które są mu potrzebne w celu ustalenia rodziny biologicznej, co zakłada ich dalsze wykorzystywanie, prowadziłoby do naruszenia prawa osób, których dotyczą dane zawarte we wskazywanych aktach urodzeń, do decydowania o swoim życiu osobistym, jak też w istotny sposób naruszałoby ich dobra osobiste.

Z powyższych względów w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych materiał dowodowy niniejszej sprawy nie daje podstaw do wydania decyzji w przedmiocie nakazania Kierownikowi USC udostępnienia Skarżącemu żądanych danych osobowych.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).